

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 031324 23 Uvp
Banjaluka, 07.11.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića predsjednika vijeća, Edine Ćupeljić i Svjetlane Knežević članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi M. V. iz B. (u daljem tekstu: tužilac) protiv rješenja broj [...] od 21.02.2022. godine tuženog Ministarstva rada i boračko-invalidske zaštite Republike Srpske, u predmetu utvrđivanja činjenice ranjavanja, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 031324 22 U od 30.01.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj 07.11.2024. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijen kao neosnovan zahtjev tužioca za utvrđivanje činjenice ranjavanja, kao pripadnika Vojne pošte [...] B., dana 25.09.1992. godine u mjestu D. S. – O..

Odbijanje tužbe je obrazloženo navodima suda da je ovom postupku prethodio postupak revizije uvjerenja o ranjavanju tužioca u kom postupku je tuženi već razmatrao svu dostavljenu medicinsku dokumentaciju, a cijenio je i izjavu tužioca datu na zapisnik kod prvostepenog organa dana 15.07.2013. godine kao i svu ostalu dokumentaciju iz perioda učešća tužioca u ratu kao pripadnika Vojske RS, pa su na taj način u potpunosti raspravljene sve sporne činjenice u vezi ranjavanja tužioca i utvrđeno da se kod tužioca ne radi o povredi desnog ramena gelerom odnosno povredi glave busenom zemlje zadobijene dana 25.09.1992. godine, već da se radi o bolesti koja nije u vezi sa vršenjem vojne službe. S obzirom da tužilac uz predmetni zahtjev nije priložio niti jedan novi dokaz kojim dokazuje da je ranjen za vrijeme učešća u Vojsci RS, a nije predložio ni izvođenje nekih drugih dokaza, to kod činjenice da u evidenciji nadležnih organa o ranjenim pripadnicima 1. i 2. Krajiškog korpusa nije evidentirano ranjavanje tužioca, a u VOB 8 VP [...] B. evidentirano je samo angažovanje tužioca u ratu od 20.05.1992. godine do 10.01.1993. godine, zaključeno je da nema osnova za uvažavanje zahtjeva za ponovno izdavanje uvjerenja o ranjavanju tužioca, pa je takav zahtjev pravilno odbijen kao neosnovan.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga propisanih u odredbi člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ostaje kod svih navoda tužbe i dodaje da je presuda donesena na netačnim navodima, da je propušteno da se utvrdi pravilno činjenično stanje pribavljanjem mišljenja od strane sudskog vještaka medicinske struke. Obrazlaže da je zahtjev za izdavanje uvjerenja o ranjavanju podnio na osnovu člana 88. stav 2. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca odbrambeno otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11, 9/12 i

40/12, u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca) čiji sadržaj citira i navodi da je u postupku priložio sve što se u zakonu traži, svu potrebnu medicinsku dokumentaciju, te ovjerene iskaze svjedoka sa uvjerenjem o prizatom učešću u ratu. Pored toga posebno je predao i EEG nalaz od 30.10.1992. godine od dr R. M., a pozvao se i na nalaz i mišljenje dr M. A. od 04.01.1993. godine koji je predao tuženom u dosadašnjoj proceduri i na osnovu ova dva nalaza i iskaza svjedoka kojima je poznato njegovo ranjavanje, smatra da je trebao bez ikakvih problema da dobije uvjerenje o ranjavanju. Navodi da je na osnovu EEG nalaza od 30.10.1992. godine proglašen nesposobnim za vojnu službu u ratu zbog dijagnoze „epi.focalis“ uz konstataciju da oboljenje nije u vezi vojne službe, što nije mogao prihvatiti, da je od njega zatražen dokaz odnosno uvjerenje o ranjavanju, bez kojeg ne postoji mogućnost da se bolest poveže sa učešćem u ratu. Iz tog razloga traži da sudski vještak medicinske struke prof. dr Milan Stojaković ili neki drugi sudski vještak iz te oblasti medicine, procjeni da li je komisija uopšte mogla ustanoviti da li je bolest posljedica ranjavanja ili nije. Ukazuje i da je njegovo ranjavanje potvrđeno ranijim uvjerenjem o ranjavanju broj [...] od 20.03.1997. godine izdatim od Vojne pošte [...] na osnovu tada važećeg Zakona o pravima vojnih invalida i porodica palih boraca („Službeni glasnik RS“ broj: 17/93). Međutim to uvjerenje je u postupku revizije stavljeno van snage, a što je učinjeno zbog „stava nestručnog i neovlaštenog lica o medicinskoj stvari“ koji tvrdi da njegovo stanje posttraumatske glavobolje i gluvoća ne mogu biti posljedica ranjavanja (traume), što je očigledno nezakonito, a takav nezakonit stav podržava se i u presudi. Na kraju insistira na pribavljanju nalaza i mišljenja sudskog vještaka, na ponovnom razmatranju kompletne medicinske i druge dokumentacije na osnovu koje bi se trebala donijeti na zakonu zasnovana odluka o postojanju činjenice njegovog ranjavanja.

Tuženi je dostavio spise ove upravne stvari, ali nije dao odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Predmetni upravni postupak pokrenut je po zahtjevu tužioca od 16.12.2020. godine kojim je zatražio izdavanje uvjerenja o okolnostima ranjavanja. Uz zahtjev je dostavio kopiju lične karte, kopiju nalaza audiograma od 27.10.1992. godine na kojoj je rukom upisano „ nalaz specijaliste za uho, grlo i nos dr J. D., pribavljen u Vojno-medicinskom centru (sadašnja „prva pomoć“), EEG nalaz od 30.10.1992. godine, uvjerenje Odjeljenja za boračko-invalidsku zaštitu Grada Banjaluka broj [...] od 03.12.2020. godine, svoju pismenu izjavu od 16.12.2020. godine i ovjerene iskaze svjedoka Lj. B., B. B. i Ž. R.. U postupku po zahtjevu osim uvida u priložene isprave i dokumentaciju, te ponovnog saslušanja svjedoka, izvršen je i uvid u spis predmeta te utvrđeno da je tužilac prethodno imao status RVI VI kategorije i pravo na invalidninu po osnovu bolesti (fokalna epilepsija) koje pravo mu je ukinuto rješenjem broj [...] od 13.12.2016. godine, sa danom prestanka 13.12.2016. godine, određenog rješenjem broj [...] od 26.03.2020. godine donesenim u izvršenju presude ovog suda broj 11 0 U 020548 17 Uvp od 21.02.2020. godine. Ukidanje statusa RVI i prestanak prava na ličnu invalidninu zasnovano je na rješenju tuženog broj: [...] od 30.11.2016. godine, koje je doneseno u postupku revizije uvjerenja o okolnostima ranjavanja i kojim je stavljeno van snage uvjerenje VP [...] B. od 20.03.1997. godine o ranjavanju tužioca na dan 25.09.1992. godine u mjestu D. S.-O.. Pribavljen je i nalaz i mišljenje prvostepene ljekarske komisije broj: [...] od 18.7.2013. godine, koja je konstatovala da tužilac ne posjeduje nalaze u vezi sa dijagnostikom i liječenjem nakon zadobijenih povreda, izuzev nalaza NVLK od 11.1.1993. godine, prema kojem je tužiocu utvrđena nesposobnost za vojnu službu zbog fokalne epilepsije, za koju je utvrđeno da nije u vezi sa vršenjem vojne službe. Proizlazi da su činjenice o ranjavanju tužioca u potpunosti raspravljene u tom postupku i zaključeno da ne postoje relevantni dokazi na osnovu kojih bi se mogla utvrditi činjenica ranjavanja tužioca pod okolnostima vršenja vojne dužnosti u ratu, što je potvrđeno i navedenom presudom ovog suda od 21.02.2020. godine.

Uz predmetni zahtjev tužilac nije dostavio nijedan novi dokaz ni novu medicinsku dokumentaciju koja bi bila osnov za drugačije činjenično utvrđenje. Takođe nije predložio ni izvođenje nekih drugih dokaza, a u postupku su cijenjeni iskazi saslušanih svjedoka i zaključeno da nijedan od saslušanih svjedoka nema neposrednih saznanja o ranjavanju tužioca. Dakle, ne postoje novi dokazi koji bi bili osnov za ponovno raspravljanje činjenica o ranjavanju tužioca, pa tako ni za izdavanje uvjerenja o ranjavanju, posebno jer je već proveden postupak revizije uvjerenja o ranjavanju i u kojem je utvrđeno da se kod tužioca radi o bolesti koja nije u vezi sa vršenjem vojne službe, a ne o ranjavanju desnog ramena gelerom odnosno povredi glave busenom zemlje zadobijenom dana 25.09.1992. godine.

Tužilac neosnovano insistira na pribavljanju nalaza i mišljenja sudskih vještaka, koji bi cijenili valjanost postojeće dokumentacije, s obzirom da je odredbom člana 92. stav 1. Zakona o pravima boraca propisano da se vojni invaliditet, pravo na dodatak za njegu i pomoć, pravo na ortopedski dodatak i dr. utvrđuju se na osnovu nalaza, mišljenja i ocjene nadležnih ljekarskih komisija.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakovitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić